

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีส่วนตัว
ของ นายอนุรักษ์ มาประณีต ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๔ - ๕/๒๕๕๒

เรื่องพิจารณาที่ ๓๕/๒๕๕๑

เรื่องพิจารณาที่ ๓๕/๒๕๕๑

วันที่ ๑๘ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๒

ประเด็นวินิจฉัย

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๕๔ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๕ และมาตรา ๘๗ (๓) หรือไม่

ความเห็น

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๕๔ เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับวิธีการชั่วคราว ระหว่างพิจารณาก่อนมีคำพิพากษา เพื่อคุ้มครองโจทก์โดยขอให้ศาลยึดหรืออายัดหรือมีคำสั่งห้ามชั่วคราว มิให้จำเลยกระทำการซ้ำหรือกระทำต่อไปซึ่งการละเมิดหรือการผิดสัญญาหรือการกระทำที่ถูกร้อง หรือมีคำสั่งอื่นใดในอันที่จะบรรเทาความเดือดร้อนเสียหาย ที่โจทก์อาจได้รับต่อไปเนื่องจากการกระทำของจำเลย หรือมีคำสั่งห้ามชั่วคราวมิให้จำเลยโอน ขาย ยักยอก หรือจำหน่ายซึ่งทรัพย์สินที่พิพาทหรือทรัพย์สินของจำเลย หรือมีคำสั่งให้หยุดหรือป้องกันการเปลี่ยนไปเปล่าหรือการบอบสลายซึ่งทรัพย์สินดังกล่าว ทั้งนี้ จนกว่าคดี จะถึงที่สุดหรือศาลจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น เป็นต้น เห็นว่า มาตรา ๒๕๔ เป็นบทบัญญัติที่คุ้มครองโจทก์ ที่เดือดร้อนต้องฟ้องร้องคดีเพื่อคุ้มครองสิทธิของตนที่ได้รับความเสียหาย หรือถูกกระทำละเมิด จากจำเลยมิให้โจทก์ได้รับความเสียหายต่อไปหรือมากขึ้นไปอีกในระหว่างการพิจารณาของศาล ในระยะเวลาหนึ่งเท่านั้น และหากศาลอนุญาตให้โจทก์ได้รับความคุ้มครองตามมาตรานี้แล้ว โจทก์ก็ควร รับผิดชอบจำเลยหากจำเลยได้รับความเสียหายโดยโจทก์ต้องวางหลักประกันค่าเสียหายต่อศาลไว้ ซึ่งกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตราอื่นได้บัญญัติคุ้มครองสิทธิของจำเลยไว้ด้วยเพื่อให้สอดคล้อง รับรองความเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย เมื่อพิจารณารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

มาตรา ๒๗ เป็นบทบัญญัติทั่วไปมิใช่บทบัญญัติที่บุคคลจะโต้แย้งหรืออ้างว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายใดขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ซึ่งศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยแล้วตามคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ ๕๒ - ๕๓/๒๕๔๗ ส่วนมาตรา ๒๘ เป็นบทบัญญัติที่จำกัดสิทธิและเสรีภาพจะต้องเป็นกฎหมายที่บังคับได้โดยทั่วไปไม่มุ่งที่จะใช้เฉพาะกลุ่มบุคคลใดกลุ่มบุคคลหนึ่ง ส่วนมาตรา ๓๖ มาตรา ๔๕ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๘๓ (๓) นั้น เห็นว่า มาตรา ๓๖ เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทยในเรื่องส่วนบุคคล มาตรา ๔๕ เป็นเรื่องการแสดงความคิดเห็นของบุคคลและสื่อมวลชน มาตรา ๖๓ เป็นเรื่องเสรีภาพในการชุมนุมและสมาคม และมาตรา ๘๓ เป็นเรื่องแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน พิเคราะห์แล้วบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญตามมาตราดังกล่าวเป็นบทบัญญัติทั่วไปในเรื่องสิทธิเสรีภาพและแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ กฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา ๒๕๔ มิได้กระทบต่อสาระสำคัญแห่งสิทธิเสรีภาพอันเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานตามรัฐธรรมนูญของผู้ร้อง เนื่องจากผู้ร้องยังคงสามารถใช้สิทธิเสรีภาพดังกล่าวได้ตลอดเท่าที่มีได้กระทำการใดอันไปกระทบถึงสิทธิเสรีภาพของบุคคลอื่น เมื่อบุคคลนั้นได้รับผลจากการกระทำของผู้ร้อง บุคคลอื่นก็ต้องย่อมได้รับความคุ้มครองซึ่งเป็นธรรมแล้ว

ด้วยเหตุดังที่ได้วินิจฉัยมาแล้วจึงมีความเห็นว่า ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา ๒๕๔ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๕ และมาตรา ๘๓ (๓)

นายบุรีชัย มาประณีต

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ